



Ware Christelijke Religie

Vervolg van– Hoofdstuk 6

HET GELOOF.

345. Aangezien in het kort de dingen werden aangevoerd, die tot het geestelijk geloof behoren, zo zullen ook in het kort die dingen worden aangevoerd, die behoren tot het louter natuurlijk geloof, dat op zichzelf een nabootsende overreding van het geloof is, en het is een overreding van het valse en wordt ketters geloof genoemd.

De benamingen ervan zijn de volgende:

1. Onecht geloof, waarin valsheden met waarheden vermengd zijn.
2. Hoerig geloof vanuit vervalste waarheden, en overspelig geloof vanuit geschonden goedheden.
3. Het toegesloten of blinde geloof, dat een geloof is in mysteries, die men gelooft, hoewel men niet weet of het waarheden of valsheden zijn, dan wel of ze boven de rede uitgaan of tegen de rede indruisen.
4. Het rondwalende geloof, dat een geloof is in meerdere goden.
5. Het kortzichtige geloof, dat het geloof is in een andere dan de ware God, en bij de christenen in een andere dan in de Heer God Zaligmaker.
6. Het huichelachtige of farizeïsche geloof, dat een geloof van de mond en niet van het hart is.
7. Het ingebeeld en omgekeerde geloof, dat een verschijning van het valse als het ware is vanuit vernuftige bevestiging.

346. Hiervoor werd gezegd, dat het geloof, wat het bestaan ervan betreft bij de mens, een geestelijk gezicht is.

Daar nu het geestelijk gezicht, dat tot het verstand en dus tot het gemoed behoort, en het natuurlijk gezicht, dat het gezicht van het oog en dus van het lichaam is, wederkerig met elkaar overeenstemmen, zo kan elke staat van het geloof vergeleken worden met de staat van het oog en van het gezicht ervan: de staat van het geloof van het ware met elke ongerepte staat van het gezicht van het oog, en de staat van het geloof van het valse met elke verkeerde staat van het gezicht van het oog.

Maar wij zullen de overeenstemmingen van deze beide gezichten, die van het gemoed en die van het lichaam, ten aanzien van beide verkeerde staten, vergelijken.

Het onechte geloof, waarin valsheden met waarheden vermengd zijn, kan vergeleken worden met het gebrek van het oog en vandaar van het gezicht, dat de witte vlek op het hoornvlies wordt genoemd, en het gezicht verduistert.

Het hoerige geloof, dat vanuit vervalste waarheden is, en het overspelige geloof, dat vanuit geschonden goedheden is, kan vergeleken worden met het gebrek van het oog en vandaar van het gezicht, dat grauwe staar genoemd wordt, en een verdringing en verharding van het kristalvocht is. Het toegesloten of blinde geloof, dat een geloof in mysteries is, die men gelooft, hoewel men niet weet of het waarheden of valsheden zijn, dan wel of zij boven de rede uitgaan of tegen de rede

indruisen, kan vergeleken worden met het gebrek van het oog, dat zwarte staar en amaurosis genoemd wordt, en bestaat in het verlies van het gezicht ten gevolge van een verstopping van de gezichtszenuw, terwijl het lijkt alsof het oog volkomen goed zag.

Het rondwalende geloof, dat een geloof in meerdere goden is, kan worden vergeleken met het ooggebrek dat witte staar wordt genoemd, en een verlies van het gezicht is tengevolge van een verstopping tussen het harde oogvlies en het druifvlies [gekleurde laag van het regenboogvlies].

Het kortzichtige geloof, dat het geloof is in een andere dan de ware God, en bij de christenen in een andere dan in de Heer God Zaligmaker, kan vergeleken worden met het ooggebrek, dat sceelheid wordt genoemd.

Het huichelachtige of farizeïsche geloof, dat een geloof van de mond en niet van het hart is, kan vergeleken worden met de atrofie van het oog en het daaruit voortvloeiende verlies van het gezicht.

Het ingebeeld en omgekeerde geloof, dat een verschijning van het valse als het ware is door vernuftige bevestiging, kan vergeleken worden met een ooggebrek, dat dagblindheid genoemd wordt, en een gezicht is vanuit een bedriegelijk licht in de duisternis.

347. Wat echter de vorming van het geloof betreft; dit wordt daardoor gevormd, dat de mens tot de Heer gaat, de waarheden uit het Woord leert, en overeenkomstig deze leeft.

Ten eerste, dat het geloof daardoor gevormd wordt dat de mens tot de Heer gaat; dit komt, omdat het geloof, dat echt geloof is, dus een heilbrengend geloof is, uit de Heer is en geloof aan de Heer is.

Dat het uit de Heer is, blijkt uit Zijn woorden tot de discipelen: ‘Blijft in Mij, en Ik in u, want zonder Mij kunt gij niets doen’, (Johannes 15:4,5).

Dat het een geloof aan de Heer is, blijkt uit de plaatsen die eerder in nrs.

337 en 338 in grote getale werden aangehaald, en aantoonde, dat de mens in de Zoon moet geloven.

Aangezien nu het geloof uit de Heer is en het geloof aan de Heer is, kan men zeggen, dat de Heer het geloof zelf is, want het leven en het wezen van het geloof zijn in de Heer, dus uit de Heer.

Ten tweede, dat het geloof daardoor gevormd wordt, dat de mens de waarheden uit het Woord leert; dit komt, omdat het geloof in zijn wezen waarheid is; want alle dingen die het geloof binnegaan, zijn waarheden, en daarom is het geloof niets anders dan de samenvatting van de waarheden, die in het gemoed van de mens blinken.

Want de waarheden leren niet alleen dat men geloven moet, maar ook in wie men geloven moet en wat men geloven moet.

Dat de waarheden uit het Woord genomen moeten worden, komt omdat alle waarheden, die tot heil leiden, daarin zijn.

In deze waarheden is werkende kracht, omdat zij uit de Heer gegeven zijn, en vandaar gegrift in de gehele engelenhemel.

Wanneer de mens daarom de waarheden uit het Woord leert, komt hij in gemeenschap en in de vergezelschapping met de engelen, zonder dat hij dit weet.

Geloof zonder waarheden is als zaad zonder kern, dat, wanneer het gemalen wordt, slechts kaf geeft; daarentegen is geloof uit waarheden als nuttig zaad, dat, wanneer het gemalen wordt, meel geeft.

Kortom, de wezenlijke dingen van het geloof zijn waarheden, en wanneer die niet in het geloof zijn en het geloof samenstellen, is het geloof slechts als de schrille klank van een fluit; maar wanneer zij wel daarin zijn en het samenstellen, is het geloof als een heilbrengende stem.

Ten derde, dat het geloof daardoor gevormd wordt, dat de mens overeenkomstig de waarheden leeft; dit komt, omdat het geestelijk leven het leven overeenkomstig de waarheden is, en de waarheden niet daadwerkelijk leven vooraleer zij in de daden zijn, Waarheden, verwijderd van daden, behoren alleen tot de gedachte, en indien zij ook niet zaken van de wil worden, zijn ze alleen op de drempel tot de mens, en dus niet binnen in hem; want de wil is de mens zelf, en de gedachte is de mens voor zoveel en zodanig, als zij de wil aan zichzelf heeft toegevoegd.

Wie de waarheden leert en ze niet doet, is als iemand, die zaden over het veld rondstrooit, en het niet eegt, vandaar zwellen de zaden door de regen op en worden waardeloos.

Wie echter de waarheden leert en ze doet, is als iemand die zaait en het gezaaide toedekt, zodat de zaadkorrels door de regen groeien tot graangewas en nuttig voor de voeding worden.

De Heer zegt: 'Indien gij deze dingen weet, zalig zijt gij, zo gij dezelve doet', (Johannes 13:17), en elders: 'Die in de goede aarde gezaaid is, deze is degene, die het Woord hoort en er acht op geeft, en vandaar vrucht draagt en maakt', (Mattheüs 13:23).

Voorts: 'Eenieder die Mijn woorden hoort en dezelve doet, die zal Ik vergelijken bij een voorzichtig man, die zijn huis op een steenrots gebouwd heeft; maar eenieder die Mijn woorden hoort, doch dezelve niet doet, die zal bij een dwaze man vergeleken worden, die zijn huis op het zand gebouwd heeft', (Mattheüs 7:24,26); alle woorden van de Heer zijn waarheden.

348. Uit het voorgaande blijkt, dat er drie dingen zijn, waardoor het geloof bij de mens gevormd wordt, namelijk, ten eerste: tot de Heer te gaan; ten tweede: de waarheden uit het Woord te leren; en ten derde: overeenkomstig deze te leven.

Daar het nu drie dingen zijn, en het ene niet hetzelfde als het andere is, zo volgt hieruit, dat ze gescheiden kunnen worden; want iemand kan tot de Heer gaan, en de waarheden over God en de Heer niet weten, dan alleen de historische waarheden; en ook kan iemand de waarheden uit het Woord overvloedig weten, en toch niet overeenkomstig daaraan leven.

Maar bij de mens, bij wie deze drie gescheiden zijn, dat wil zeggen, het een zonder het ander, is niet het geloof van het heil; maar dit geloof ontstaat, wanneer deze drie verbonden worden, en dit geloof wordt van dien aard als de verbinding is.

Waar deze drie gescheiden zijn, daar is het geloof als onvruchtbaar zaad, dat in de aarde gebracht, tot stof vergaat.

Maar waar deze drie verbonden zijn, daar is het geloof als zaad in de aarde, dat tot een boom opgroeit en waarvan de vrucht is overeenkomstig de verbinding.

Waar deze drie gescheiden zijn, daar is het geloof als een ei, dat niet vruchtbaar is, maar waar deze drie verbonden zijn, daar is het geloof als het vruchtbare ei van een mooie vogel.

Het geloof bij hen, bij wie deze drie gescheiden zijn, kan vergeleken worden met de ogen van een gekookte vis of kreeft, maar het geloof bij hen, bij wie deze drie verbonden zijn, kan vergeleken worden met een oog, dat doorzichtig is van het kristallijne vocht tot in en door het druifvlies van de pupil heen.

Het afgescheiden geloof is gelijk aan een schilderij in zwartachtige kleuren op een zwarte steen, maar het verbonden geloof is gelijk aan een schilderij in prachtige kleuren op een doorzichtig kristal.

Het licht van het afgescheiden geloof kan vergeleken worden met het licht van een brandend stuk hout in de hand van een reiziger in de nacht, maar het licht van het verbonden geloof kan vergeleken worden met het licht van een fakkel, die bij het zwaaien ervan elke stap verlicht.

Het geloof zonder de waarheden is als een wijnstok, die wilde druiven draagt, terwijl het geloof uit waarheden is als een wijnstok die druiventrossen van edele wijn draagt.

Het geloof in de Heer, verstoken van waarheden, kan vergeleken worden met een nieuwe ster, die in het uitspannel van de hemel verschijnt en mettertijd verduistert; maar het geloof in de Heer met de waarheden kan vergeleken worden met een vaste ster die bij voortduur blijft.

De waarheid is het wezen van het geloof; vandaar, zoals de waarheid is, is het geloof, dat zonder de waarheden zwervend is, maar met waarheden vast is; ook straalt het geloof van de waarheden in de hemel als een ster.

IV. De overvloed van waarheden die als het ware samenhangt als in een bundel verhoogt en vervolmaakt het geloof.

349.

Uit de opvatting, die men heden ten dage van het geloof heeft, kan men niet weten, dat het geloof in zijn volle omvang de samenvatting van de waarheden is, en nog minder, dat de mens er iets toe kan bijdragen om zich het geloof te verwerven, terwijl toch het geloof in zijn wezen de waarheid is; want het is de waarheid in haar licht, en evenals de waarheid verworven kan worden, evenzo ook het geloof.

Wie kan niet tot de Heer gaan, zo hij wil, en wie kan niet uit het Woord waarheden verzamelen zo hij wil? Elke waarheid in het Woord en uit het Woord geeft licht, en de waarheid in het licht is geloof.

De Heer, die het Licht zelf is, vloeit bij elk mens in, en in wie de waarheden uit het Woord zijn, in hem maakt Hij, dat zij lichten, en dat zij zo van het geloof worden.

Dit is het, wat de Heer zegt bij Johannes: ‘Opdat zij in de Heer blijven, en dat Zijn woorden in hen blijven’, (Johannes 15:7).

De woorden van de Heer zijn waarheden.

Maar opdat men het juist begrijpt, dat de overvloed van waarheden, die als in een bundel samenhangen, het geloof verhoogt en vervolmaakt, zal de beschouwing ervan in de volgende punten verdeeld worden:

1. De waarheden van het geloof kunnen tot in het oneindige vermenigvuldigd worden.
2. De rangschikking ervan vindt plaats in reeksen, dus als het ware in bundels.
3. Het geloof wordt overeenkomstig de overvloed en samenhang vervolmaakt.
4. De waarheden, hoe talrijk zij ook zijn, en hoe verschillend zij ook verschijnen, vormen één, uit de Heer, die het Woord is, de God van hemel en aarde, de God van alle vlees, de God van de wijngaard of van de Kerk, de God van het geloof, en het Licht zelf, de Waarheid en het eeuwige Leven.

350. (1) Dat de waarheden van het geloof tot in het oneindige vermenigvuldigd kunnen worden, kan blijken uit de wijsheid van de engelen van de hemel, namelijk dat zij tot in eeuwigheid voortgroeit. De engelen zeggen ook, dat er voor de wijsheid nooit een einde is, en dat de wijsheid nergens anders vandaan komt dan vanuit de Goddelijke waarheden, op methodische wijze in vormen gerangschikt door middel van het licht dat uit de Heer invloeit.

Het menselijk inzicht, dat waarlijk inzicht is, komt ook nergens anders vandaan.

Dat het Goddelijk Ware tot in het oneindige vermenigvuldigd kan worden, komt omdat de Heer het Goddelijk Ware zelf is, of het Ware in zijn oneindigheid, en allen tot Zich trekt.

Maar aangezien engelen en mensen eindig zijn, kunnen zij de stroom van de aantrekking niet dan naar hun bepaalde maat volgen, terwijl het streven van de aantrekking altijd door, tot in het oneindige voortduurt.

Het Woord van de Heer is een bodemloze diepte van waarheden, waaruit alle wijsheid van de engelen voortkomt, hoewel dit Woord voor de mens die niets weet van de hemelse en geestelijke zin ervan, slechts als het water in een kruik verschijnt.

De vermenigvuldiging van de waarheden van het geloof tot in het oneindige kan worden vergeleken met het zaad van de mens: uit één daarvan kunnen families van eeuwigheid tot eeuwigheid worden voortgeplant.

De voortteling van de waarheden van het geloof kan ook vergeleken worden met de voortteling van de zaden in een veld en in een tuin, die zich tot myriaden van myriaden en tot in eeuwigheid kunnen voortplanten; onder het zaad wordt in het Woord ook niets anders verstaan dan het ware, onder het veld de leer, en onder de tuin de wijsheid.

Het menselijk gemoed is als grond, waarin geestelijke en natuurlijke waarheden als zaden worden geplant en zonder einde vermenigvuldigd kunnen worden.

Dit ontleent de mens aan de oneindigheid van God, die met Zijn licht en Zijn warmte en met het vermogen tot verwekken bestendig in hem is.

351. (2) De rangschikking van de waarheden van het geloof is in reeksen, dus als in bundeltjes.

Dat dit zo is, weet men nog niet, en men weet het niet, omdat de geestelijke waarheden, waaruit het gehele Woord is samengeweven, met als oorzaak van het mystieke en raadselachtige geloof, dat elk punt van de huidige theologie uitmaakt, niet tevoorschijn konden komen, en daarom als voorraadkamers onder de aarde verborgen bleven.

Opdat men zal weten, wat onder reeksen en bundeltjes wordt verstaan, zal het verklaard worden.

Het eerste hoofdstuk van dit boek, dat over 'God de Schepper' handelt, is in reeksen onderscheiden, waarvan de eerste handelt over de eenheid van God, de tweede over het Zijn van God of Jehovah, de derde over de oneindigheid van God, de vierde over het wezen van God, dat Goddelijke Liefde en Goddelijke Wijsheid is, de vijfde over de almacht van God, en de zesde over de schepping.

De ordening van elk hoofdstuk in ondervedelingen ervan maken reeksen, en bundelen de dingen die daarin zijn als tot bosjes tezamen.

Deze reeksen bevatten, in het algemeen en in het bijzonder, dus gezamenlijk en ieder afzonderlijk, waarheden, die overeenkomstig de overvloed en tevens de samenhang ervan, het geloof verhogen en vervolmaken.

Wie niet weet, dat het menselijk gemoed georganiseerd is, of dat het een geestelijk organisme is, dat in een natuurlijk organisme uitloopt, waarin en overeenkomstig hetwelk het gemoed zijn voorstellingen uitwerkt of denkt, moet wel van mening zijn, dat gewaarwordingen, gedachten en voorstellingen niets anders dan uitstralingen en wisselingen zijn van het licht, die in het hoofd vloeien en vormen vertonen, die de mens ziet en erkent als redenen.

Maar dit is dwaasheid, want eenieder weet, dat het hoofd met hersenen is gevuld, en dat de hersenen georganiseerd zijn, en dat het gemoed daarin woont en dat zijn voorstellingen daarin worden vastgelegd en daarin blijven al naar die aangenomen en bevestigd zijn.

De vraag is daarom, van welke aard deze organisatie is, en het antwoord luidt, dat zij een ordening is van alle dingen in reeksen als in bundeltjes, en dat de waarheden die van het geloof zijn, op deze wijze in het menselijk gemoed zijn gerangschikt.

Dat dit zo is, kan door de volgende dingen worden toegelicht: de hersenen bestaan uit twee substanties, waarvan de ene klierachtig is, en de bastachtige en de asgrijze substantie wordt genoemd, en waarvan de andere vezelachtig is en de mergachtige substantie wordt genoemd.

De eerste substantie, die klierachtig is, is in trossen gerangschikt als druiven aan een wijnstok; deze trosvormingen zijn de reeksen ervan.

De andere substantie, die de mergachtige wordt genoemd, bestaat uit ononderbroken samenbundelingen van de vezeltjes, die van de klieren van de vorige substantie uitgaan; deze samenbundelingen zijn de reeksen ervan.

Alle zenuwen die daarvan uitgaan en in het lichaam worden neergelaten om de verschillende functies te verrichten, zijn niets anders dan bosjes en bundeltjes van vezeltjes; evenzo alle spieren en in het lichaam alle ingewanden en organen van het lichaam.

Beide zijn van dien aard, omdat ze overeenstemmen met de reeksen, waarin het organisme van het gemoed is gerangschikt.

Bovendien bestaat er in de gehele natuur niets, dat niet in reeksen tezamen gebundeld is; elke boom, elke struik, elk gewas en elk kruid, ja zelfs elke aar en elk halmpje is van dien aard in hun geheel en in elk deel.

De universele oorzaak hiervan is deze, dat de Goddelijke Waarheden zo tezamen gevormd zijn, want men leest, ‘dat alle dingen door het Woord’, dat wil zeggen, door het Goddelijk Ware, geschapen zijn, en dat ook de wereld door hetzelfde gemaakt is’, (Johannes 1:1 en vervolg). Hieruit kan men zien, dat wanneer er in het menselijk gemoed niet zo’n ordening van substanties was, de mens niet enig analytisch vermogen van de rede zou hebben, welk vermogen eenieder heeft overeenkomstig de ordening, dus overeenkomstig de overvloed van de, als in een bundel samenhangende, waarheden; en de ordening is overeenkomstig het gebruik van de rede vanuit vrijheid.

352. (3) Dat het geloof overeenkomstig de overvloedige voorraad en de samenhang van de waarheden vervolmaakt wordt, volgt uit wat hierboven gezegd is, en openbaart zich voor eenieder, die redenen verzamelt, en doorziet, wat vermenigvuldigde reeksen uitwerken, wanneer die als één samenhangen, want dan versterkt en bevestigt de een de ander, en ze maken tegelijk een vorm, en wanneer deze in werking wordt gebracht, vertonen zij een enkele handeling. Daar nu het geloof in zijn wezen de waarheid is, zo volgt, dat het overeenkomstig de voorraad en de samenhang van de waarheden meer en volmaakter geestelijk wordt, dus minder en minder zinnelijk-natuurlijk; want het wordt tot een hoger gebied van het gemoed verheven, van waaruit het onder zich groepen bevestigingen ten gunste van zich ziet in de natuur van de wereld. Het ware geloof wordt door de als in een bundel samenhangende waarheden ook lichtvoller, waarneembaarder, klaarblijkelijk en helderder; het wordt eveneens meer geschikt tot verbinding met de goedheden van de naastenliefde en vandaar afkeriger van boosheden, en allengs verder verwijderd van de verlokkingen van het oog en van de begeerten van het vlees, bijgevolg in zichzelf gelukkiger; voornamelijk wordt het machtiger tegen boosheden en valsheden en vandaar meer en meer levend en zaligmakend.

353. Boven werd gezegd dat elke waarheid in de hemel licht geeft, en dat vandaar de lichtende waarheid het geloof in zijn wezen is.

Daarom kan de schoonheid en het sieraad van geloof ten gevolge van deze verlichting, wanneer de waarheden ervan vermenigvuldigd worden, vergeleken worden met verschillende vormen, voorwerpen en schilderijen, die uit verschillende op harmonieuze wijze aangebrachte kleuren zijn gevormd.

Dus ook met de veelkleurige kostbare stenen op de borstlap van Aharon, die tezamen de urim en thummim werden genoemd; evenzo met de kostbare stenen, waaruit de fundamenten van de muur van het Nieuwe Jeruzalem gebouwd moeten worden, waarover in, (Openbaring 21).

Het kan ook worden vergeleken met de veelkleurige edelstenen in een koningskroon; de edelstenen betekenen ook de waarheden van het geloof.

Het kan ook vergeleken worden met de schoonheid van een regenboog en met de schoonheid van een bloemenveld, en ook met een tuin in bloei aan het begin van de lente.

Het licht en de heerlijkheid van het geloof vanuit de voorraad van de op sierlijke wijze daarin geschikte waarheden kan vergeleken worden met met de verlichting van tempels door talloze kandelaars, van huizen door lampen en van straten door lantaarns.

De verhoging van het geloof door de overvloedige voorraad van waarheden kan toegelicht worden door de vergelijking met de verhoging van klank en van melodie en tevens door vele muziekinstrumenten in een concert; alsmede met de verhoging van de welriekendheid door het samenbinden van zoet geurende bloemen, enzovoort.

De macht van het door een meervoudigheid van waarheden gevormde geloof tegen valsheden en boosheden kan vergeleken worden met de stevigheid van een tempel door gedegen metselwerk en door steunpilaren, tegen de muren aangebouwd en de ondersteuning van het dak door zuilen.

Ook kan het vergeleken worden met een in een vierkant opgesteld leger, waarin de soldaten zij aan zij staan, en op die manier één kracht vormen en als één kracht werken.
Het kan ook worden vergeleken met de spieren, waarmee het gehele lichaam omvlochten is, en die, hoewel zij talrijk en van elkaar verspreid liggen, toch in de handelingen één enkele macht vormen; en zo meer.

354. (4) De waarheden van het geloof, hoe talrijk deze ook zijn, en hoe verschillend ze ook verschijnen, maken één, uit de Heer, die het Woord is, de God van hemel en aarde, de God van alle vlees, de God van de wijngaard of van de Kerk, de God van het geloof, en het Licht zelf, de Waarheid en het eeuwige Leven.

De waarheden van het geloof zijn er verscheidene, en verschijnen voor de mens verschillend, zo bijvoorbeeld anders ten aanzien van God de Schepper, anders ten aanzien van God de Verlosser, anders over de Heilige Geest en de Goddelijke Werking, anders over het geloof en de naastenliefde, en anders over de vrije keuze, de boetedoening, de hervorming en wederverwekking, de toerekening enzovoort.

Niettemin maken zij één in de Heer, en bij de mens uit de Heer, zoals de vele ranken in één wijnstok, (Johannes 15:1) en vervolg).

Want de Heer verbindt de verspreide en verdeelde waarheden als het ware in één vorm, waarin zij één aanblik bieden en één handeling tonen.

Dit kan toegelicht worden door een vergelijking met de leden, ingewanden en organen in één lichaam; hoewel het er verscheidene zijn en voor het oog van de mens verschillend zijn, voelt toch de mens, die de algemene vorm is, ze niet anders dan één, en wanneer hij uit deze alle handelt, handelt hij als uit één.

Evenzo is het met de hemel gesteld, namelijk dat deze, hoewel in ontelbare gezelschappen onderscheiden, toch voor de Heer als één verschijnt; dat de hemel als één Mens is, werd boven getoond.

Zo is het ook gesteld met een koninkrijk, namelijk dat het, hoewel in meerdere ministeries en ook in provincies en steden verdeeld, toch één maakt onder een koning, begiftigd met gerechtigheid en gericht.

Dat het evenzo is gesteld met de waarheden van het geloof, vanuit welke de Kerk een Kerk is uit de Heer, komt omdat de Heer het Woord is, de God van hemel en aarde, de God van alle vlees, de God van de wijngaard of van de Kerk, de God van het geloof, en het Licht zelf, de Waarheid en het eeuwige Leven.

Dat de Heer het Woord is, en dus het ware van de hemel en van de Kerk, blijkt bij Johannes: 'Het Woord was bij God, en God was het Woord, en het Woord is vlees geworden', (Johannes 1:1,14).

Dat de Heer de God van hemel en aarde is, blijkt bij Mattheüs: 'Jezus zei: Mij is gegeven alle macht in de hemel en op aarde', (Mattheüs 28:18).

Dat de Heer de God is van alle vlees, bij Johannes: 'De Vader heeft de Zoon macht gegeven over alle vlees', (Johannes 17:2).

Dat de Heer de God van de wijngaard of van de Kerk is, bij Jesaja: 'Mijn beminde heeft een wijngaard', (Jesaja 5:1,2); en bij Johannes: 'Ik ben de wijnstok en gij de ranken', (Johannes 15:5).

Dat de Heer de God van het geloof is, bij Paulus: 'Gij hebt de gerechtigheid, die uit het geloof van Christus is, uit de God van het geloof', (Filippus 3:9).

Dat de Heer het Licht zelf is, bij Johannes: 'Hij was het ware Licht, hetwelk verlicht eenieder mens, komende in de wereld', (Johannes 1:9); en elders: Jezus zei: Ik ben het Licht in de wereld gekomen, opdat eenieder die in Mij gelooft, in de duisternis niet blijve', (Johannes 12:46).

Dat de Heer de Waarheid zelf is, bij Johannes: 'Jezus zei: Ik ben de weg, de waarheid en het leven', (Johannes 14:6).

Dat de Heer het eeuwige leven is, bij Johannes: ‘Wij weten dat de Zoon van God in de wereld gekomen is, opdat wij de waarheid kennen, en wij zijn in de waarheid, in Jezus Christus; deze is de ware God en het eeuwige leven’, (1^{ste} Brief van Johannes 5:20,21).

Hieraan moet worden toegevoegd, dat de mens zich vanwege zijn bezigheden in de wereld slechts weinig waarheden van het geloof kan verwerven; maar toch komt hij, wanneer hij tot de Heer gaat en Hem alleen vereert, in het vermogen om alle waarheden te kennen, waarom ook elk waar vereerder van de Heer, zodra hij enige waarheid van het geloof hoort, die hij tevoren niet wist, die terstond ziet, erkent en aanneemt.

Dit komt omdat de Heer in hem is, en hij in de Heer is; bijgevolg is het licht van de waarheid in hem en is hij in het licht van de waarheid, want zoals eerder werd gezegd, de Heer is het Licht zelf en de Waarheid zelf.

Dit kan bevestigd worden door de volgende ondervinding: er verscheen een geest aan mij, die in de omgang met anderen eenvoudig scheen, omdat hij de Heer alleen als de God van hemel en aarde erkende, en zijn geloof staafde door enige waarheden uit het Woord.

Hij werd in de hemel onder de wijzere engelen verheven, en mij werd gezegd, dat hij daar even wijs was als zij, ja zelfs, dat hij, geheel als uit zichzelf, waarheden in grote overvloed sprak, waarvan hij eerder hoegenaamd niets had geweten.

In een dergelijke staat zullen diegenen zijn die in de Nieuwe Kerk van de Heer zullen komen.

Het is deze zelfde staat, die bij Jeremia beschreven wordt: ‘Dit zal het verbond zijn, dat Ik na die dagen met het huis Israël maken zal; Ik zal Mijn wet in hun midden geven, en zal die op hun hart schrijven; en zij zullen niet meer leren, de man zijn metgezel, of de man zijn broeder, zeggende: Kent de Heer; want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe’, (Jeremia 31:33,34).

Deze staat zal ook zo zijn als hij beschreven wordt bij Jesaja: ‘Er zal een rijsje uitgaan uit de tronk van Jischaï; de waarheid zal de gordel van zijn dijen zijn; dan zal de wolf met het lam verkeren, en de luipaard met de geitenbok neerliggen; het zoogkind zal spelen over het hol van een adder, en het gespeende kind zal de hand uitsteken in de spelonk van de basilisk.

Want het land zal vol zijn van de wetenschap van Jehovah, gelijk de wateren de zee bedekken; ten zelve dage zullen de natiën de wortel van Jischaï zoeken, en Zijn rust zal heerlijkheid zijn’, (Jesaja 11:1,5,6 tot 10).



Wordt vervolgd.